

Křížová cesta

HLAS SKRŮŠENÉHO SRDCA

Pôst 2020

Úvod

Ježišu, predstupujeme pred teba s poníženým a skrušeným srdcom, nech naša dnešná modlitba nájde zaľúbenie v tvojich očiach.

Prichádzame k tebe v zastúpení toľkých, ktorými zmietajú choroby duše i tela.

Prichádzame jednotlivo i ako spoločenstvo sestier, ktoré sa modlí a prosí, aby sa vždy a všade uskutočnil tvoj zámer.

Svet krváca a volá o pomoc, sme v bolesti, v modlitbe v pôste a obetách spolu so všetkými. Prijmi od nás aj túto modlitbu krížovej cesty ako prejav a spoluúčasť na utrpení celého sveta. Amen.

I. zastavenie: Ježiš je odsúdený

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

**„Nevzd' aľuj sa odo mňa,
lebo sa blíži ku mne nešťastie.“(Ž22,12)**

Odsúdený Ježiš neotvára ústa, nebráni sa. Pozerá z oveľa hlbšej perspektívy, ako my biedni ľudia. Pozerá srdcom, vidí ďalej a hlbšie.

Len pár dní, týždňov, mesiacov a náš svet i môj svet sa zmenil. Vstúpil do neho neviditeľný mikroorganizmus a urobil viditeľnou našu ľudskú krehkosť, slabosť. Boh vždy prichádza v správny čas. Boh mlčí a rovnako vie, kedy má prehovoriť. Aj cez túto nákazu prehovoril. Jeho hlas zachytia iba tí, ktorí vidia ďalej – srdcom.

Odsúdený Ježišu, spájam sa s tebou, neodsudzujem nikoho a nič za to, čo sa deje. Nezval'ujem vinu, nechcem ukazovať prstom, len v skrúšenosti srdca prosím, zmiluj sa nado mnou hriešnou.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

II. zastavenie: Ježiš prijíma kríž

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

„Od samého zrodu som odkázaný na teba.“ (Ž22,11)

Ježiš prijíma kríž, dokonca ho objíma. Nie je to pre neho trest, ako sa mnohí nazdávajú. Je skúškou, v ktorej preukazuje svoju oddanosť Otcovi.

Počas týchto dní zaznieva z úst ľudí mnoho slov. Niektorí vnímajú epidémiu ako trest od Boha. Ale milujúci Boh netrestá. „*Tých, ktorých milujem, napomínam a naprávam.*“ (Zjv.3,19) Trestom sa vyvoláva strach v srdciach ľudí. Akoby nám niekto chcel povedať: „Ved’ ja vám ukážem!“ Boh však koná inak, než sú naše predstavy. Touto skúškou nám chce povedať, mne aj tebe: „Ukáž, čo je v tvojom vnútri, na čom ti skutočne záleží, aké sú tvoje priority, do čoho vkladáš svoje istoty.“

Ježišu, daj, aby sme v tejto skúške zachytili tvoj milujúci a tebou takto videné zmenili život.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

III. zastavenie: Ježišov prvý pád

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

**„Bože môj, volám vo dne, a nečuješ;
volám v noci, a nenachádzam pokoja.“(Ž22,3)**

Ježiš padol na zem. Zem je neúprosne tvrdá. Do svojho prišiel a neprijali ho. On však prišiel aj napriek našej neochote ho prijať.

Zakusovať svoju obmedzenosť, prijať hranice i zmeniť plány, aj k tomu sme pozvaní učiť sa po tieto dni. Pohyb je obmedzený, stretnutia blízkych tiež. Ostali sme tak trochu uviaznutí. Nie preto, aby sme len čakali na lepšie časy, alebo kedy skončí epidémia, ale už dnes je tu pozvanie využiť tento čas – je to jedinečný čas. Môžeme ho urobiť darom pre druhých, ale aj pre seba. A to vtedy, ak začneme kráčať po ceste pokánia a znovu objavenia Božích darov.

Nedaj mi Ježišu zabudnúť na teba, potrebujem ťa viac ako som si vo svojej sebestačnosti dokázala uvedomiť.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

IV. zastavenie: Stretnutie s Matkou

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

**„Ved’ ty si ma vyviedol z lona
a na prsiach matky si mi dal spočinúť.“ (Ž22,10)**

Ježiš sa v duchu spája s Matkou, myslí na ňu a ona myslí na neho. Nastal čas aj ich stretnutia. A hoci veľmi bolelo, patrilo sa, aby tí, ktorí chápali Boží plán, stretli sa z tváre do tváre.

Myslíme na rodiny, spoločenstvá, ktorých sa nákaza dotkla osobne. Zostali v strachu a v neistote. Pozreli sa jej priamo do tváre. Ľudsky povedané, mrazivé chvíle. Koľko rodín s tým zápasilo a zápasí. Nechceme na nich ani na chvíľu zabudnúť. Naše zatvrdnuté srdce sa musí nutne obmäkčiť pri pohľade na toľké utrpenie. Výkriky, ktoré počujeme, sa nutne dotýkajú našich srdc. Stretnúť sa s bolesťou a utrpením iných nás učí mlčaniu. To mlčanie je tak potrebné v tejto hlučnej dobe, ktorá zabudla na ticho. A zrazu utíchli lietadlá, autá, ľudia sa vytratili z ulíc.

Ticho, mlčanie sa rozhostilo okolo nás, nech príde aj do našich rozdrvených srdc a naplní sa modlitbou, kajúcnosťou a túžbou ťa stretnúť.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

V. zastavenie : Šimon pomáha Ježišovi

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

„Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vidia.“(Ž22,8)

Šimon, jeden z mnohých z nás. Obyčajný, pracujúci človek. Unavený z práce, zaoberajúci sa myšlienkou na rodinu. Zrazu sa mení jeho chod myšlienok. Je tu Ježiš. Potrebuje pomoc. Vyrušilo ho to, a nie trochu.

Boli sme vyrušení z našich dennodenných výkonov, z našich zabehaných koľají. Práca, výkon, starosť o domácnosť, trochu zábavy, trochu márnوترatnosti, trochu... a tu vstupuje Nieкто. On – Ježiš. Poprevracal naše plány, prichádza s novým plánom. Prichádza ako ten, ktorý chce povedať, že nie my máme moc v rukách, ale že my sme v Jeho rukách. Dotklo sa nás to nie trochu, ale veľmi.

Ježišu, prišiel si nás učiť a znovuobjaviť prvotnú lásku, nedaj mi premárniť tento čas na upevnenie môjho vzťahu k tebe.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

VI. zastavenie : Veronika utiera tvár Ježišovi

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

„Lud'om som na posmech a davu na opovrhnutie.“ (Ž22,7)

Radi rozjímame nad týmto zastavením. Veronika podáva šatku Ježišovi. Ľudskosť, citlivosť, nežnosť, veľkodušnosť nás priťahuje. Ježiš nemal krásu na tvári, ktorá by bola príťažlivá. Čo teda pritiahlo Veroniku k Ježišovi? Vnímala Ježišovo srdce, jeho túžbu aspoň na chvíľu pocíť dotyk dobroty ľudského srdca a preto mu išla v ústrety s týmto pokorným gestom.

Koľko Veroník sa nasadilo a nasadzuje v boji proti vírusovej nákaze! Lekári, zdravotné sestry v prvej línii neúnavne stoja pri lôžkach chorých, sami vyčerpaní pod tlakom, aj strachom o svoje životy. Nasadenie, o ktorom sa nebude písať. Mnoho príbehov ľudí, ktorí položia svoj život, nám môžu pripomínať odvážnu Veroniku. Títo ľudia so šatkou v ruke stierajú horúčkovitý pot, darujú pohľad nádeje tým, ktorí ju strácajú. Vďaka aj týmto novodobým mučeníkom sa náš svet stáva ľudskejším.

Ježišu aj ty si miloval ľudským srdcom, potreboval si pomoc, prejav lásky a priazne. Dnes sa nám ponúka mnoho spôsobov, ak príde ten čas vyjsť a pomáhať, daruj nám odvahu Veroniky.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

VII. zastavenie: Ježišov druhý pád

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

**„Ale ty, Pane, nevzd'aj sa odo mňa,
ty, moja sila, ponáh'aj sa mi na pomoc.“ (Ž22,12)**

Ježiš sa nehanbí padnúť druhý raz. Nebojí sa ukázať, že je vyčerpaný, že je na pokraji svojich fyzických síl. Druhý pád nás privádza k uznaniu si svojich limitov. Sú totiž veci, ktoré nás presahujú.

Možno ani nerozumieme, čo sa to vlastne deje. Denne niekoľkokrát čítame správy a informácie, kde a koľkí sú nakazení, koľko ich podľahlo. Nestrácame záujem a s napätím pozorujeme čísla, ktoré nám prinášajú aj vlastnú neistotu. Bolo by však veľmi málo mať len prehľad o situácii. Môžeme sa do toho ponoriť natoľko, že uviazneme v ešte väčšej neistote a strachu. Potrebujeme si vzbudiť nádej, očistiť pohľad na Ježiša, ktorý síce padol, ale vstal a pokračoval v ceste. Každým dňom sa udalosti menia, ale pokorné kroky nám pomôžu žiť v odovzdanosti.

Ježišu, mi sme ti už oddali svoje životy, nech nás vedomie, že patríme tebe, posilňuje v duchovnom nasadení a pomoci tým, ktorí zápasia s chorobou, bolesťou zo straty najbližších, z neistotou o budúcnosť. Daj nech sme pre nich oporou a posilou.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

VIII. zastavenie: Plač žien

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

„Slová môjho náreku sú d’aleko od toho, kto by ma zachránil.“ (Ž22,2)

Plač, ktorý vyrušil Ježiša. Dokáže sa im prihovoriť, ako mu veľmi záleží, aby sme prijali a pochopili, že On nás miluje a vydal seba samého za mňa, za teba.

Koľko slz v posledných dňoch, týždňoch a mesiacoch. Pokropili sa nimi naše krajiny, mestá, obce, dediny i rodiny. Pokánie v tomto zložitom čase, kedy sa svet mení na otvárajúcu, krvácajúcu a bolestivú ranu. Pokánie, ktoré nadobúda skutočnú hodnotu. Lebo nás to pozýva na kolená, pozýva nás uskromniť sa, prijať i to, že sme ľudia závislí na Bohu, že Boh má nad všetkým svoju moc a nie my.

Ježišu, v tejto dobe, keď máme všetko a zvykli sme si na komfort. Je čas vrátiť sa ku kajúcnosti srdca. Nechať ho skrušiť pred Bohom. Vedieť plakať nad svojimi hriechmi. Ježišu Kriste, Synu Boží zmiluj sa nado mnou hriešnou.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

IX. zastavenie : Ježišov tretí pád

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

**„Nevzd'aj sa odo mňa,
lebo sa blíži ku mne nešťastie.“(Ž22,12)**

Ježišov tretí pád bol veľmi bolestný. Jeho telo sa premenilo na jednu veľkú otvorenú ranu. Z týchto rán vytekala krv a touto krvou sme očistení a posvätení.

Mnohé krajiny sveta sa premenili na červené zóny pripomínajúce rany Ježiša na jeho tele. Rany potrebujú čas na vyliečenie, zahojenie. Ostanú jazvy na duši i na tele. Kiežby tieto jazvy, ktoré nás poznačia, sa stali znamením toho, že nie sme pánmi tohto sveta, ktorí bezhranične môžu všetko. Kiež by tieto rany sa stali požehnaním pre nás, pre naše rodiny, spoločenstva, pre celý svet, aby sme sa vrátili k Bohu.

Ježišu, nech sa už teraz v nás prehlbuje táto túžba, aby sme sa nevrátili opäť k svojim hriechom a zlým cestám, ale ich zanechali a žili denne obrátenie.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

X. zastavenie: Ježišovi zvliekajú šaty

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojim krížom celý svet vykúpil.

**„Delia si moje šaty
a o môj odev hádžu lós.“ (Ž22,19)**

Vyzlečený zo šiat stojí Ježiš v tichej pokore pred hlučným davom a modlí sa k Otcovi: „Odpusť, zmiluj sa.“ To jediné ho posilňuje v tejto tak hanebnej chvíli.

Človek sa najviac prejaví vtedy, ak mu niečo zoberú, ak sa prekrížia jeho plány, prídu skúšky, choroba, či iné utrpenia. Vtedy sa odhalí náš život, naše srdce, myšlienky a my s prekvapením, niekedy aj s bolesťou alebo hanbou, spoznáme, čo je v nás. Aj v týchto ťažkých časoch vnímame svoju existenciu a rovnako aj hodnotu vecí okolo nás akosi hlbšie. Toto odhalenie, čo je v nás, aj okolo nás, nás povzbudzuje priznať a uznať svoju vinu, ale rovnako nás vedie k túžbe zaodiť sa istotou Božej prítomnosti.

Ježišu, ty máš vždy pre mňa pripravený odev, je to tvoja náruč. Odovzdávam sa ti a všetkých, na ktorých myslím vo svojich modlitbách.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

XI. zastavenie: Ježiša pribíjajú na kríž

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

„Prebodli mi ruky a nohy.“ (Ž22,17)

Pribíjanie na kríž sa uskutočnilo rýchlo, vyžadovala si to situácia. Bezcitnosť, ktorú Ježiš zakúsil sa hlboko zapísala do jeho nôh do jeho rúk.

Cítíme akúsi bezmocnosť, čo ak nákaza zaklope aj na dvere nášho domu, spoločenstva, čo ak sa nakazím aj ja, moje sestry, moji najbližší... tieto všetky otázky v nás rezonujú a v týchto dňoch sprevádzajú. Je to prirodzené. Avšak láska vyháňa strach. Je tu Ježišova bezmocnosť prejavená v pribití na kríž. Ustupuje naša dôležitosť a máme čas kontemplovať toho, ktorý je Najdôležitejší.

Ježišu, buď s nami, keď na nás doľahnú starosti, obavy a strach. Nech nás posilňuje tvoj duch, aby sme oživili v sebe nádej, dôveru a odovzdanosť. Aby sme už teraz vedeli povedať áno, znova a znova opakovali áno tvojej vôli.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

XII. zastavenie: Ježiš na kríži zomiera

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

„Srdce mi mäkne ako vosk

a topí sa mi v útrobach.“(Ž22,15)

Chvíľa Ježišovho zomierania je poznačená odovzdanosťou Otcovi. Jeho obeta a dielo vykúpenia vrcholí.

Každodenná Ježišova obeta na oltári pokračuje. Cez posvätené ruky kňaza prichádza Ježiš, aby nás posilnil. Koľkí kňazi teraz slúžia sv. omšu. Pred sebou vidia prázdne lavice. Vidia však túžbu toľkých ľudí po prijatí Eucharistie. Spájajú ich obetu s Ježišovou obetou. Chvíle posvätného tajomstva. Ďakujme za tých kňazov, ktorí sú v službe medzi chorými, kde nasadzujú svoje životy.

Pomôž mi Ježišu ešte s väčšou túžbou prichádza k tebe, zapáľ v mojej duši ochotu byť v zástupnej modlitbe a Eucharistii za tých, ktorým to nie je možné. Ty si nám dal ten čas, daruj nám aj vernosť stáť v trhline sveta poznačeného vírusom nielen tela, ale oveľa viac vírusom hriechu duše.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

XIII. zastavenie: Ježiša snímajú z kríža

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

„V teba dúfali a zahanbení neboli.“ (Ž22,6)

Ježišovo telo snímu z kríža, ešte je tu chvíľa adorácie Božieho Syna. Jeho Matka s bolesťou v srdci pocíti meč, ktorý jej predpovedal Simeon. Adoruje vo veľkom tichu, bez slov, len očami upretými na Neho.

Máme pred očami ľudí, ktorí ostali osamote vo svojich domoch, ústavoch, nemocniciach, väzniciach. Mať vtedy kúsok ľudského tepla, prítomnosť niekoho, kto je nám oporou a tichým spoločníkom je viac ako všetky utišujúce lieky. Aj tomu nás chce naučiť tento čas. Vážiť si každý prejav a skutok lásky, srdečnosti, priateľstva. Veci tak bežné a každodenné nadobúdajú pre nás inú hodnotu. Aj naše vzťahy, to, že máme okolo seba ľudí pre niekoho teraz nemusia byť vôbec samozrejme.

Ježišu s dôverou do tvojich svätých rán vkladám všetkých, ktorí sú osamotení následkom nákazy, aby spočinuli v tvojej objatí, ktoré im prinesie pokoj.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

XIV. zastavenie: Ježiša ukladajú do hrobu

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom celý svet vykúpil.

„K tebe volali a boli spasení.“(Ž22,6)

Ježiša uložili do hrobu. Vnímame posvätné ticho, smútok a bolesť, ktoré bránia hovoriť. Mnohé veľké veci v tvojom i mojom živote nepotrebujú hluk. To podstatné je často neviditeľné, až neskôr odhalíme hodnotu a oceníme každú bolesť kríža.

Pri tomto zastavení sa spájame so zomierajúcimi, ktorých koronavírus vytrhol zo života. Myslíme na slzy a bolesti matiek, ktorým zomreli deti, na detí, ktorým zomreli mamy a otcovia, starí otcovia a mamy. Každé slovo, filozofovanie príčin a okolností je v tejto chvíli zbytočné. Modliť sa za duše, ktoré potrebujú duchovnú pomoc. Nie sú to len čísla smrti, ale za každým číslom je nesmrteľná duša. Pamätáme viac na našu pominuteľnosť, na čas pokánia. Čakajúc na ukončenie epidémie je prejavom nádeje, ale oveľa viac nám osoží prijať tento čas na osobné a spoločné pokánie i zmierenie.

Ježišu, pomôž mi žiť v nádeji, pozerat' sa na teba, lebo od teba pochádza všetka sila.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

Záver

Ježišu ďakujeme, že si s nami, buď so všetkými, ktorí po tebe veľmi túžia, tak ako to za mnohých vyjadrila v modlitbe jedna veriaca žena: „Akoby bola Biela sobota. Všetko je prázdne a mŕtve. Nemôžeme sláviť verejné sv. omše, nemáme k tebe prístup. Akoby si ležal v hrobe, akoby medzi tebou a nami ležal ťažký a studený kameň. Ostali sme bez Chleba života. Eucharistiu nič plnohodnotne nenahradí. Chýbaš nám, tak veľmi nám chýbaš! Príd', Pane, máme otvorené, len vstúp! „

Modlitba na úmysel Svätého Otca: Otčenáš...